

15.04.2005/EN
Wzorzec FCI nr 138

OWCZAREK PIRENEJSKI O GŁADKIEJ KUFIE

(Berger des Pyrénées a face rase)

rewizja wersji polskiej z języka angielskiego lipiec 2022 Mirosław Redlicki

Kraj pochodzenia: Francja

Data publikacji obowiązującego wzorca: 13.03.2001

Użytkowość: Pies owczarski.

Klasyfikacja FCI: Grupa 1 - Psy pasterskie i zaganiające (z wyjątkiem szwajcarskich psów do bydła)

Sekcja 1 - Psy pasterskie.

Próby pracy wymagane.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY:

Ta odmiana owczarka pirenejskiego najczęściej spotykana była u podnóża Pirenejów i „nadmierzalnie ceniona przez handlarzy bydła i koni”. (*Bernard S'Nac-Lagrange w roczniku klubu z 1927 roku*). Charakterystyczne cechy, wyróżniające tę odmianę spośród pozostałych owczarków pirenejskich, spowodowały, że w pochodzących z lat dwudziestych wzorcach opisana została oddzielnie.

WRAŻENIE OGÓLNE:

Owczarek pirenejski o gładkiej kufie jest w ogólnych zarysach podobny do owczarka pirenejskiego długowłosego.

WAŻNE PROPORCJE:

- * Mózgoczaszka mniej więcej tak samo szeroka, jak długa.
- * Kufa nieco krótsza od mózgowca, ale dłuższa, niż u psów z włosiem dłuższym.
- * Długość tułowia niemal równa wysokości w kłębie.
- * Odległość od łokci do podłoża większa, niż połowa wysokości w kłębie.

ZACHOWANIE / TEMPERAMENT:

Żywy, ułożony pies, niekiedy nieufny wobec obcych.

GŁOWA:

Porośnięta krótkim, gładkim włosiem, stąd nazwa tej odmiany. Kufa nieco dłuższa niż u psów o włosie długim i półdługim.

TUŁÓW:

Nieco krótszy niż u owczarków długowłosych, niemal kwadratowy.

KOŃCZYNY:

Porośnięte gładkim włosiem, z niewielkimi piórami na przednich nogach i portkami na udach. Kątowanie kończyn jest u psów tej odmiany bardziej strome.

Łapy: bardziej zwarte i bardziej wysklepione niż u psów długowosych

□□

RUCH:

Owczarek pirenejski o gładkiej kufie porusza się krokiem krótszym, niż jego długowłosy kuzyn.

SZATA:

Na tułowiu włos jest co najwyżej półdługi; najdłuższy na szyi i kłębie (6-7 cm) i grzbiecie (4-5 cm).

WIELKOŚĆ:

Wysokość w kłębie: psy 40 - 54 cm, suki 40 - 52 cm.

WADY:

Wszelkie odstępstwa od podanego wyżej wzorca powinny być uznawane za wadę i ocenione w zależności od stopnia nasilenia oraz wpływu na zdrowie i dobrostan psa.

Wady i wady dyskwalifikujące są takie same, jak u odmiany długowłosej, z wyjątkiem tych, które odnoszą się do sierści i proporcji.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE

- Agresja lub nadmierna lękliwość.
- Wyraźne wady budowy lub zaburzenia zachowania

NB:

- Samce powinny mieć dwa normalnie wykształcone jądra całkowicie umieszczone w worku mosznowym
- Do hodowli mogą być użyte tylko funkcjonalnie i klinicznie zdrowe psy o wyglądzie typowym dla rasy.

□□